

Talepapir

Samråd i Beskæftigelsesudvalget den 25. april 2013 om forlængelse og fornyelse af kollektive overenskomster og aftaler mv. (L 215)

Samrådsspørgsmål A

"Hvilke initiativer har finansministeren taget efter lockoutens start med henblik på at afslutte konflikten?"

Indledning

- Lad mig indlede med at takke udvalget for denne mulighed for at redegøre for de initiativer, der fra Finansministeriets side er blevet udfoldet med henblik på at opnå en forhandlingsmæssig løsning på den verserende konflikt.
- Det var – som jeg tidligere har redegjort for ved et samråd i Finansudvalget den 3. april i år – et stort skridt at varsle lock-out af lærerne. Et skridt, man som arbejdsgiver kun tager, når der er alvorlige hensyn på spil.
- Den efterfølgende konflikt, som nu har varet i snart 4 uger, har haft stor indflydelse på titusindvis af menneskers hverdag og har medført væsentlige gener for elever, forældre og arbejdsgivere i hele landet. Det er jeg og resten af regeringen meget bevidst om.
- Og som statsministeren redegjorde for tidligere i dag, har vi nået et punkt, hvor regeringen finder, at det er nødvendigt at gribe ind, så vores børn og unge kan komme i skole igen.

Forhandlingssituationen/Kontakt mellem parterne

- Udvalget har i samrådsspørgsmål A bedt mig om at redegøre for, "hvilke initiativer jeg har taget efter lockoutens start med henblik på at afslutte konflikten?".

- Jeg skal måske starte med at præcisere, at jeg må forstå spørgsmålet som refererende til den lockout af lærerne på det statslige område, som Finansministeriet har iværksat.
- I den forbindelse vil jeg indledningsvist gerne bemærke, at det helt op til i dag vist stået klart for de fleste, at parterne har stået meget langt fra hinanden under hele konflikten.
- Intet illustrerer dette forhold bedre end Anders Bondo Christensens udtalelser til medierne i de seneste dage.
- Jeg kan således forstå, at Anders Bondo så sent som i går ville have statsministeren til at ”bede mig om at komme i gang [med at forhandle]”.
- Jeg kan også forstå, at det nu bliver udlagt som en kendsgerning, at der ingen kontakt har været mellem Finansministeriet og Lærernes Centralorganisation (LC) under lockouten.
- Omvendt kan jeg så også forstå, at det har været breaking news, at Finansministeriet i dag – efter lovforslagets fremsættelse – har orienteret LC om regeringens beslutning om at gribe ind i konflikten.
- Og så må man jo logisk set spørge sig selv – har der *været* kontakt mellem Finansministeriet og LC under konflikten, eller har der *ikke* været kontakt. Begge dele kan jo ikke være sandt.
- Men man må jo sige, at Anders Bondo selv har åbnet offentligheden ind i dét rum ved *på den ene side* blankt at afvise, at der har været nogen kontakt – og *på den anden side* udråbe det som et problem, at vi har orienteret vores modpart i konflikten om regeringens beslutning om at standse selvsamme konflikt med et indgreb.
- Så lad mig slå fast: At ja, selvfølgelig har linjen været åben - også under konflikten. Og selvfølgelig har Finansministeriet forsøgt at sondere mulighederne for et forhandlingsgennembrud.

- Jeg har under hele forhandlingsforløbet – der begyndte for 4 måneder siden – været parat til at finde en forhandlingsløsning med LC.
- Og jeg bliver altså nødt til at sige, at der er en grundlæggende logisk brist ved påstanden om, Finansministeriet skulle være gået til forhandlingsbordet uden noget reelt ønske om at indgå en aftale
- For Finansministeriet har jo *netop* fundet en løsning ved forhandlingsbordet ved aftalerne med AC og IDA.
- Og modsat det indtryk, man ellers kunne få, blev disse aftaler altså indgået og underskrevet af to frivillige parter.
- Så lad mig slå fast: Finansministeriet har under hele forløbet – også under konflikten - været klar til at indgå i realitetsforhandlinger, hvis vores modpart skulle vælge at rykke forhandlingerne ud af medierne og ind i forhandlingslokalet.
- Det har vi også skriftligt tilkendegivet over for Anders Bondo efter sammenbruddet i Forligsinstitutionen.
- Og så sent som i tirsdag i denne uge – altså i forgårs – forhandlede Finansministeriet rent faktisk en aftale på plads med netop LC om etablering af et nyt lønsystem for lærerne på de frie grundskoler.
- Så igen: Selvfølgelig *har* der været løbende kontakt mellem vores respektive forhandlingschefer.
- Og selvfølgelig har vi i den forbindelse afsøgt mulighederne for at finde en forhandlingsløsning.
- Men der har desværre *ikke* været nogen som helst bevægelse hos vores modpart i forhold til den helt grundlæggende uenighed: nemlig om, hvorvidt skolelederne skal kunne lede og fordele arbejdet, eller fagforeningen skal bestemme det.

- Og her er det bare et faktum, at LC ikke har ønsket at give skolelederne samme ret til at lede og fordele arbejdet, som andre ledere har.
- Så den eneste imødekommelse fra mig, som Anders Bondo ville have taget imod, ville være opgivelsen af mit hovedkrav.
- Og skulle man være i tvivl om rigtigheden af den kendsgerning, kan man jo blot konsultere det brev, som Anders Bondo valgte at sende til Folketingets medlemmer i sidste uge – i stedet for at sætte sig til forhandlingsbordet.
- Tak.